

Wrocław, 12 lutego 2024 r.

prof. dr hab. Jakub Stankiewicz
Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego
we Wrocławiu
pl. Jana Pawła II nr 2
50-043 Wrocław
email: jakub.stankiewicz@amkl.edu.pl

RECENZJA

**w postępowaniu habilitacyjnym Pana doktora Macieja Adamczaka, w dziedzinie sztuki,
w dyscyplinie sztuki muzyczne**

sporządzona na zlecenie Rady do Spraw Dyscypliny Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie, w związku z uchwałą nr 53/2023 z dnia 4 grudnia 2023 roku.

Dokumentacja złożona przez habilitanta na nośniku cyfrowym (pendrive) zawiera:

- wniosek przewodni
- autoreferat
- wykaz dorobku artystycznego przed uzyskaniem stopnia doktora
- wykaz dorobku artystycznego po uzyskaniu stopnia doktora
- dyplom uzyskania stopnia doktora w dziedzinie sztuk muzycznych, dyscyplinie artystycznej - instrumentalistyka
- dzieło w wersji elektronicznej (format .aiff)

DANE HABILITANTA

Pan doktor Maciej Adameczak urodził się 22 lipca 1974 roku w Katowicach.

W 2001 roku otrzymał tytuł magistra sztuki na Wydziale Jazzu i Muzyki Rozrywkowej, Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, na kierunku Jazz i Muzyka Estradowa, w zakresie gry na kontrabasie.

W 2017 roku uzyskał stopień doktora sztuk muzycznych na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka na podstawie rozprawy doktorskiej *Muzyka filmowa Bronisława Kapera jako źródło inspiracji w muzyce jazzowej*. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. Jacek Meira.

W latach 2002 - 2005 zatrudniony był w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach na Wydziale Jazzu i Muzyki Rozrywkowej, w charakterze wykładowcy klasy kontrabas i gitary basowej.

Od 2007 roku do chwili obecnej zatrudniony jest na stanowisku adiunkta w Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie, prowadząc klasę kontrabas.

Wraz z zespołem Marcin Żupański Quartet był laureatem pierwszej nagrody konkursu Jazz Juniors w Krakowie w 1997 roku. Współpracował i nagrywał z muzykami takimi jak: Janusz Muniak, Tomasz Szukalski, Piotr Baron, Andrzej Olejniczak, Jan Jarczyk, Joachim Mencil, Kazimierz Jonkisz, Jarek Bester i Paweł Kaczmarczyk. Występował na wielu koncertach i festiwalach w Polsce oraz kilkunastu krajach świata. Zaliczany jest do czołowych polskich kontrabasistów jazzowych. Jest chętnie zapraszany do udziału w licznych projektach artystycznych.

OCENA AUTOREFERATU

Autoreferat doktora Macieja Adamczaka jest bardzo interesującym opisem jego drogi artystycznej. Po podstawowych informacjach dotyczących wykształcenia muzycznego, dyplomów i stopni naukowych habilitant przedstawia informacje na temat dotychczasowego zatrudnienia. Następnie omawia dzieło będące jego osiągnięciem artystycznym.

W interesujący sposób szkicuje genezę powstania dzieła, fascynację postacią Marii Magdaleny. Zacytuję fragment autoreferatu:

“...Zasadniczym celem projektu pt. "Noli me tangere" jest próba odczytania archetypu postaci Marii Magdaleny oraz jego znaczenia we współczesnym kontekście religijno-kulturowym, poprzez zintegrowane ze sobą:

- koncerty, oparte w całości na oryginalnych, skomponowanych i zaaranżowanych specjalnie na potrzeby niniejszego przedsięwzięcia utworach słowno-muzycznych;*
- wykłady, prelekcje i panele dyskusyjne z zakresu m.in. teologii feministycznej oraz miejsca i roli kobiet we współczesnym świecie;*

Powstało bardzo interesujące dzieło w postaci płyty CD, które w mojej opinii znajdzie trwałe miejsce w historii polskiej fonografii związanej z muzyką jazzową inspirowaną treściami o charakterze religijnym. W autoreferacie, po rozważaniach na temat postaci Marii Magdaleny a następnie gruntownej i kompetentnej analizie nagranych dzieł, autor przedstawia opis swojej kariery zawodowej, który obejmuje okres wczesnych lat, początków profesjonalnej działalności muzycznej i działalności po ukończeniu studiów. Znajduje się tam również lista konferencji naukowych z udziałem habilitanta.

Pan doktor Maciej Adamczak realizuje się zarówno jako instrumentalista, kompozytor oraz jako badacz historii polskiej muzyki jazzowej i filmowej. Znana jest mi treść jego rozprawy doktorskiej na temat postaci Bronisława Kapera - wybitnego polskiego kompozytora, laureata pierwszego polskiego *Oscara* za muzykę do filmu *Lili* (1953).

Poziom merytoryczny rozprawy doktorskiej oceniam bardzo wysoko.

Doświadczenia muzyczne Pana doktora Macieja Adamczaka sprawiają, że jest on cenioną postacią w sferze dydaktycznej i może dzielić się ze studentami swoim doświadczeniem artystycznym.

Warto odnotować, że w autoreferacie można doszukać się artystycznego *credo* habilitanta, to znaczy informacji o jego wizji muzyki oraz jego przemyśleń na temat roli muzyki w odniesieniu do miejsca i czasu w którym dane jest mu ją tworzyć. Uwagi te uzupełniają moją pozytywną ocenę autoreferatu jako wartościowego dokumentu o charakterze informacyjnym.

OCENA DZIEŁA ARTYSTYCZNEGO

Zgodnie z wymogami dotyczącymi przewodu habilitacyjnego Pan doktor Maciej Adamczak przedstawił dzieło w postaci płyty CD pod tytułem: *Noli me tangere*

W nagraniu udział wzięli:

Soliści:

Piotr Baron – saksofon tenorowy

Daria Lahotska – sopran

Marcin Wasilewski-Kruk – baryton, przygotowanie i prowadzenie chóru

Maciej Adamczak – kontrabas

Chór Duc in Altum w składzie:

Soprany: Małgorzata Gadomska, Anna Kanarkiewicz, Łucja Nowak, Bożena Solarz

Alty: Bogumiła Kaźmierczak, Weronika Kubiak, Magdalena Rychlak Tenory: Hubert Boćko, Mateusz Solarz

Basy: Lech Duraj, Sebastian Król

Nagranie zrealizowano podczas koncertu w dn. 8 października 2022, w Sanktuarium Matki Bożej Dzikowskiej w Tarnobrzegu.

Tytuły nagranych utworów:

1. Veni, Creator Spiritus

2. Łk 8
3. Pnp 8
4. J 19
5. Jezu, Tyś cały
6. Mt27
7. PnP3
8. J 20
9. Noli me tangere
10. Mk 16
11. Rz 8

autorzy kompozycji:

Ula Rogala (6,9),
Olga Trzebicka (9),
Paweł Bębenek (8),
Tomasz Samulnik OP (3,11),
Maciej Adamczak (2, 4, 7, 10 oraz aranżacja 1, 5)

Pan doktor Maciej Adamczak w swoim autoreferacie zauważa:

“...Na dołączonej do niniejszego wniosku płycie CD, znalazło się jedenaście utworów, z czego większość została skomponowana na kameralny chór czterogłosowy i głosy solowe (sopran i baryton), z towarzyszeniem kontrabasów oraz saksofonu tenorowego. Jak wspomniano wcześniej, wybranym z Biblii tekstom zostały nadane formy utworów muzycznych, w taki sposób, aby stworzyć swego rodzaju muzyczną przestrzeń, pozwalającą słuchaczom na rozważanie tych tekstów za pomocą dźwięków przeplatanych ciszą, aby – parafrazując C.S. Lewisa – dać się im poprowadzić "dalej w górę i dalej w głąb". Zadania tego podjęli się kompozytorzy związani ze środowiskiem muzycznym skupionym wokół dominikańskich klasztorów w Krakowie i Warszawie, którzy stworzyli muzykę dla kameralnego zespołu wokalnego, a także muzycy jazzowi, którzy swoimi dźwiękami dopełniają ten częściowo improwizowany muzyczny eksperyment, stanowiący z założenia próbę połączenia środków wyrazu pochodzących z pozornie odległych muzycznych światów...”

Połączenie muzyki jazzowej z treściami religijnymi przyniosło w mojej opinii bardzo ciekawy efekt artystyczny. Znakomite kompozycje, aranżacje na chór, kontrabas, saksofon

tenorowy oraz perfekcyjne wykonanie, złożyły się na końcowy efekt artystyczny. Naturalny pogłos Sanktuarium Matki Bożej Dzikowskiej w Tarnobrzegu przyczynił się do powstania unikalnego brzmienia płyty. Bardzo ciekawe i złożone harmonie, znakomicie zaśpiewane przez wokalistów, nadają tej płycie charakterystyczny i indywidualny rys. Pan doktor Maciej Adamczak udowadnia, że jest znakomitym kompozytorem. Kompozycje Uli Rogali, Olgi Trzebieckiej, Pawła Bębenka i Tomasza Samulnika są również wyśmienite. Płyta jest jednorodna stylistycznie mimo różnych autorów muzyki. Podoba mi się operowanie ciszą i przestrzenią. Pan doktor Maciej Adamczak wydaje się przywiązywać wagę do każdego zagranego przez siebie dźwięku. Jest dużą zasługą habilitanta, że przemyślał tę płytę w najdrobniejszych szczegółach, osiągając zamierzony efekt artystyczny. Pierwszą myślą, która przyszła do mojej głowy po wysłuchaniu utworów z płyty jest ta, że muzyka ta jest emanacją spokoju i zadumy. Szczególnie w dzisiejszych, pełnych hałasu i zgiełku czasach taka płyta powoduje, że człowiek może się na chwilę zatrzymać i zastanowić nad tym, co w życiu jest naprawdę ważne?

Mocną stroną płyty jest kultura brzmienia. Instrumenty muzyków biorących udział w nagraniu brzmią szlachetnie, intonacja wokalistów jest bardzo dobra, naturalny pogłos Sanktuarium został wykorzystany do podkreślenia przestrzeni w muzyce. Całość sprawia bardzo dobre wrażenie sonorystyczne.

To jedna z tych płyt, do których się wraca i za każdym razem odkrywa coś nowego. Niewątpliwie Pan doktor Maciej Adamczak ma swój własny, rozpoznawalny styl. To cecha dojrzałych artystów.

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO I ARTYSTYCZNEGO I DYDAKTYCZNEGO

W dokumentacji przewodu habilitacyjnego Pana doktora Macieja Adamczaka w sposób usystematyzowany przedstawiony został jego bogaty dorobek, artystyczny.

Chciałbym podkreślić staranność i przejrzystość dokumentu, w którym działalność artystyczna została podzielona na okres poprzedzający uzyskanie stopnia doktora oraz okres po tym fakcie następujący. Bogata dyskografia również została rozdzielona na te okresy. Ułatwia to w sposób znaczący analizę przedstawionej dokumentacji. Działalność koncertowa habilitanta jest bardzo intensywna i wielowątkowa, zarówno w skali krajowej jak i zagranicznej. W sferze dydaktycznej habilitant może się pochwalić wychowaniem kilku wartościowych absolwentów klasy kontrabas, którzy mogą się poszczycić artystycznymi

sukcesami. Piotr Południak, Alan Wykpiśz, Paweł Wszolek, Wojciech Szwugier, Kamila Drabek, Piotr Narajowski czy Mikołaj Sikora zaliczają się do czołówki polskich kontrabasistów jazzowych młodego pokolenia. Oprócz działalności koncertowej habilitant bierze udział w warsztatach muzycznych a także zapraszany jest do udziału w licznych konferencjach naukowych. Działalność ta spójnie i logicznie uzupełnia jego aktywność jako koncertującego instrumentalisty.

KONKLUZJA

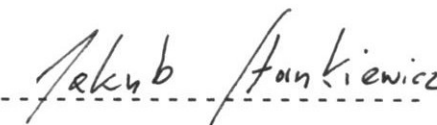
Analizując dokonania Pana doktora Macieja Adamczaka należy stwierdzić, że jest on dojrzałym artystą, jednym z najciekawszych kontrabasistów współczesnej polskiej sceny jazzowej. Nie stroni przy tym od twórczych poszukiwań stylistycznych i sonorystycznych. Charakterystyczną cechą jego oblicza artystycznego pozostaje umiar, smak oraz swego rodzaju artystyczna skromność.

Technika instrumentalna habilitanta podporządkowana jest w całości muzyce i nie szuka on okazji do epatowania słuchacza fajerwerkami technicznymi niezwiązanymi z treściami muzycznymi. Taka postawa świadczy o dużej dozie pokory, która wynika z artystycznej świadomości i dojrzałości.

Przedstawione w niniejszym postępowaniu habilitacyjnym dzieło jest niezwykle wartościową pozycją fonograficzną.

Dorobek artystyczny, naukowy i dydaktyczny Pana doktora Macieja Adamczaka przekłada się również na sferę upowszechnienia polskiej kultury i sztuki oraz kształtowania postaw estetycznych naszego społeczeństwa.

Niniejszym, zgodnie z wymaganiami Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce
art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku wnioskuje
o nadanie stopnia doktora habilitowanego Panu doktorowi Maciejowi Adamczakowi.

prof. dr hab. Jakub Stankiewicz